

بیانات در دیدار مردم آذربایجان - 26 / بهمن / 1390

بسم الله الرحمن الرحيم

خوش آمد عرض میکنم به همه‌ی برادران و خواهران عزیز که این راه طولانی را در این هوای سرد از تبریز و برخی شهرستانهای دیگر آذربایجان قبول زحمت کردید و فضای حسینی‌ی ما را امروز با حضور خودتان، فضای معنوی و ملکوتی و عاطفی قرار دادید؛ تشکر و سپاسگزاری میکنم. هر سال بیست و نهم بهمن برای این بنده‌ی حقیر این یادبود مطلوب و شیرین را همراه دارد که در این مکان محدود با جمعی از عزیزان خود، جوانان عزیز، مردان دلاور و غیور از خطه‌ی آذربایجان ملاقات میکنیم؛ برای من بسیار شیرین و مطلوب است این دیدار. از خداوند متعال مسئلت میکنیم روز به روز تفضلات خود، هدایتهای خود، دستگیری‌های خود را نسبت به شما مردم عزیز روزافزون بفرماید و ان شاء الله همه‌ی شما به چشم خود آینده‌های روشن‌تری، شیرین‌تری، مطلوب‌تری را در خطه‌ی ایران عزیز مشاهده کنید.

آنچه که درسهای گوناگون و عبرتهای گوناگون انقلاب و نظام جمهوری اسلامی به ما می‌آموزد، مطالب فراموش نشدنی و ماندگاری است که قدم به قدم ملت ما را، مسئولین ما را، شما عزیزان را، بخصوص جوانان را به سوی قله‌های بلند هدایت میکند. عبرتهای ما این را میگوید، تجربه‌های ما و مشهودات ما، نه فقط معلومات ما، بلکه آنچه به چشم می‌بینیم، ما را به این حقیقت راهنمایی میکند. يك نمونه که من لازم میدانم مطرح کنم، همین راهپیمائی عظیم ملت ایران در بیست و دوم بهمن امسال است. همه گفتند امسال از سالهای قبل جمعیت بیشتر بودند، پرشورتر بودند، شادمان‌تر بودند. چرا؟ این خبر يك نفر و دو نفر نیست؛ در تهران، در شهرستانها، در تبریز، اصفهان، مشهد و بقیه‌ی شهرهای بزرگی که ما از آنها خبر داریم، قضیه اینجور است. سؤال این است که چرا؟ امسال چه خبر بود که مردم از سالهای دیگر گرمتر، گیراتر، مشتاقتر، پرشورتر این صحنه‌ی عظیم مردمی را انباشتند و پر کردند؟ پاسخ سؤال برای ما درس آموز است؛ پاسخ این است که ملت ایران امسال احساس کرد که کشورش، نظامش، اسلام عزیزش به این حضور احتیاج دارد. يك جبهه‌ی دشمن عنود شریر که همه‌ی دستگاه‌های ارتباطی دنیا و رسانه‌های دنیا در مشتش اوست و بسیاری از سیاستمداران دنیای غرب دست‌نشانده‌ی این جبهه‌ی شریر هستند، یعنی جبهه‌ی سرمایه‌داران، کارتل‌داران، تراست‌داران، کمپانی‌داران بزرگ، سرمایه‌داران خونخوار و صهیونیستها، شبکه‌ی صهیونیست جهانی که اغلب رسانه‌های دنیا و رسانه‌های فوق مدرن امروز مثل این کانالهای تلویزیونی و بیشتر از همه کانالهای اینترنتی در اختیار اینهاست؛ متعلق به آنهاست. اینها از مدتها قبل، از ماه‌ها قبل تبلیغات خود را روی این نقطه متمرکز کردند که ملت ایران نسبت به نظام، نسبت به اسلام، نسبت به هدفهای اعلام شده، سست شده است. این را هی تبلیغ کردند و به طور مداوم در بوقهای تبلیغاتی خودشان این حمله را تشدید کردند که به ملت عزیز ما بیاوراند این دروغ بزرگ را. هدف چی بود؟ هدف این بود که عملاً ملت شجاع ایران، ملت مؤمن ایران، ملت امتحان‌داده‌ی ایران در عرصه‌های سخت و بزرگ، سست بشود. وقتی ملت سست شد، کشور بی‌دفاع میشود؛ وقتی ملت در صحنه نبود، مسئولین تنها میمانند. هیچ مجموعه‌ی سیاسی‌ای در دنیا بدون پشتوانه‌ی ملتهای خودشان نمیتوانند کار کنند، پیش بروند. اینها این غرض را داشتند. روی خصوص بیست و دوی بهمن هم تکیه کردند، انواع و اقسام حیل‌های تبلیغاتی را به کار بردند تا شاید بتوانند این صحنه‌ی حضور را خلوت کنند، خاموش کنند، بی‌رونق کنند؛ مردم این را فهمیدند. آنچه که انسان را به اعجاب وادار میکند، آنچه که انسان را در مقابل عظمت این ملت کوچک میکند که چقدر این ملت با عظمت است، همین بصیرت و موقع‌شناسی ملت ایران است. ... (1) این بصیرت بی‌نظیر مردمی، این موقع‌شناسی انسان را دچار اعجاب میکند. این است که ملت را نگه

داشته است، این است که کشور را حفظ کرده است. ملت ایران فهمید که امروز دشمن این هدف را دارد؛ با عمل خود، توی دهن دشمن زد؛ با حضور خود، تبلیغات دشمن را خنثی کرد. نوجوان، جوان، پیر، کهنسال از کارافتاده، زن و مرد، در همه‌ی کشور آمدند توی عرصه و صحنه‌ی حضور. طبق گزارشی که به من دادند - گزارش موثق - اقلاً در هشتصد و پنجاه شهر کشور این تظاهرات با همین شکل گسترده وجود داشته است که تلویزیون قادر نیست این همه را نشان بدهد. این ملت ایران است، این بصیرت است، این موقع‌شناسی و حضور این ملت است. این ملت شکست نخواهد خورد. آنهایی که باید پیام را بگیرند، گرفتند. آنهایی که در مغزهای الکلی آفت‌دیده‌ی خود خیالاتی برای ملت ایران در سر میپختند، آنها فهمیدند در ایران چه خبر است. البته در تبلیغات سعی کردند نگذارند این حقیقت منعکس بشود، اما آنی که باید بفهمد، فهمید. دستگاه‌های اطلاعاتی دشمنان ما و سیاستگذاران اصلی در کشورهای معارض با جمهوری اسلامی، فهمیدند که ملت قهرمان ایران اینجور در صحنه است؛ این جور وسط میدان حاضر است. البته خواستند نگذارند افکار عمومی دنیا بفهمد. این هم رسواکننده‌ی آنهاست؛ اینها همان کسانی هستند که مدعی آزادی ارتباطات و اخبار و اطلاعاتند، ادعا میکنند که ما خبر را پنهان نمیکنیم، خبر را مستور نگه نمی‌داریم، سانسور نمیکنیم. خب، اگر سانسور نمی‌کردند، این جمعیت ده‌ها میلیونی راهپیمائی سراسر کشور را نمیگفتند در تهران هزاران نفر آمدند! اینها هزاران نفر بودند؟! جمعیت میلیونی حاضر در عرصه، در روز بیست و دوی بهمن در تهران هزاران نفر بودند؟! گفتند در کل کشور ایران، صدها هزار! اینها صدها هزار نفر بودند؟! در هر کدام از شهرهای بزرگ کشور صدها هزار جمعیت جمع شدند، ده‌ها میلیون انسان آمدند توی صحنه. تبلیغات اینجوری است. خب، ما دروغ و تقلب و خدعه و تزویرهای حقارت‌آمیز را از دشمن کم ندیدیم؛ از اول انقلاب تا امروز همیشه همین جور بوده؛ باز هم همین جور خواهد بود، لکن هدف آنها برآورده نمیشود.

پیام صادقانه‌ی يك ملت وقتی از دل برآمد، این کار خودش را خواهد کرد. بارها گفتیم، احساس حضور، احساس انقلابی‌گری، احساس حرکت که با عزم راسخ همراه است، مثل هوای خوش بهاری در همه جا نفوذ خواهد کرد؛ آرام آرام همه را بهره‌مند خواهد کرد. بفرمائید، این نمونه‌اش در شمال آفریقا و در همه‌ی کشورهای عربی و در همه‌ی دنیای اسلام و در دل هر مسلمان صاحب فکر و هوشمند در اقلیتها - اقلیتهایی که در کشورهایی هستند؛ مسلمانها اقلیتند - و در کشورهای اسلامی، که یکایک دلها در طول این سالهای متمادی بتدریج احساس هویت میکنند، احساس شخصیت میکنند. اسلام در حرکت عظیم خود به يك نقطه‌ی حساس رسیده است. نسلهای آینده خیلی چیزهای بزرگ و مهمی را مشاهده خواهند کرد، دنیا از این رو به آن رو خواهد شد. این سیاستهای مسلط مادی مستکبرانه که ملتها را به بند کشیدند، اینها بتدریج مضمحل خواهد شد، آب خواهد شد، نابود خواهد شد؛ این آینده‌ی دنیاست. کانون اصلی هم اینجاست، جوشش اوّلی هم از اینجا شروع شده است و این ملت ایستاده است. نکته‌ی این، ایستادگی و استقامت است. عزیزان من! جوانان من! مردان و زنان غیور تبریز و آذربایجان! نکته‌ی اصلی، در این ایستادگی است. ما چرا بیست و نه بهمن را هر سال گرامی میداریم؟ مسئله این نیست که ما می‌خواهیم در گذشته توقف کنیم. خیلی از شما جمعیتی که اینجا هستید و خیلی از جوانان آذربایجان و شهر تبریز، آن روز را ندیدند، درک نکردند، آن روز در دنیا نبودند؛ اما گرامی میدارند. این توقف در گذشته نیست، این نشان دادن خط حرکت صحیح به سمت آینده است.

و اما تبریز و آذربایجان. مکرر عرض کردیم مردم آذربایجان و به طور مشخص مردم تبریز و بسیاری از شهرهای دیگر آذربایجان، اینها کسانی هستند که از بیش از صد سال قبل در عمده‌ترین حوادث و تحولات مثبت این کشور در صف اول قرار داشتند و نقش آفرینی کردند؛ از تحریم تنباکو که مرحوم حاج میرزا جواد مجتهد تبریزی وارد میدان شد تا

نهضت مشروطیت - چه نهضت مشروطیت اول، چه آنچه که بعد از استبداد صغیر پیش آمد - کانون جوشش مبارزات، آذربایجان بود، شهر تبریز بود. قهرمانان نامدار تبریز توی جیبشان نامه‌ها و احکام علمای بزرگ را داشتند؛ به آنها استناد میکردند، تصریح میکردند، امثال ستارخان و باقرخان؛ حالا غیر از علمای بزرگی که در این نهضت حضور داشتند. حتی امثال این قهرمانان و رزمندگان دلاور آذربایجان تصریح میکردند که پیرو علمای دین و پیرو احکام مراجع تقلیدند؛ این آثار و اسناد مسلم باقیمانده‌ی از آن روز این را به ما میگوید. اینجور نبود که این حرکت یک حرکت بی‌جهت و خودبخودی باشد؛ حرکت دینی بود، از روی احساس غیرت دینی بود. همه متدین بودند در سرتاسر کشور، منتها بعضی از نقاط به خاطر خصلتهای بومی - آن غیرت، آن شجاعت، آن مردانگی - این حرکت دینی را برجسته‌تر کردند؛ تبریز و آذربایجان اینجور بوده.

بعد از آنی که نهضت اسلامی شروع شد از پانزده خرداد سال 42 همین جور بود. از آنجا علمائی زندانی شدند، تبعید شدند، به زندان تهران آورده شدند. در طول این سالها هم همین جور بود. در شروع انقلاب هم خب، بیست و نه بهمن یک شاخص عمده است، یک سنگ نشان است در این جاده‌ی عظیم حرکت مردم ایران. من مکرر گفتم، نمیخواهم تکرار کنم؛ اگر بیست و نه بهمن نبود، نوزده دی قم معلوم نبود بتواند این اثر را بگذارد. حرکت بیست و نه بهمن تبریزی‌ها بود که خون شهدای مظلوم نوزده دی قم را جوشاند، زنده کرد، پیام آن را به همه‌ی دنیا رساند، به همه‌ی کشور رساند. حرکت مردم تبریز اینجور اثرگذار بود. بعد هم مسائل انقلاب، مسائل جنگ.

اولین امام جمعه‌ی شهید و شهید محراب از تبریز بود؛ از پنج شهید محراب، دو نفرشان مال تبریزند. در بین لشکرها، در بین سردارها، لشکر عاشورا و رزمندگان آذربایجانی و تبریزی و سرداران آنها جزو برجستگانند. یک لشکر مجموعه‌ای از جوانهاست، همه‌ی مردم تو لشکر نیستند؛ اما اگر همه‌ی مردم در راه نباشند، همه‌ی مردم دلشان در این جهت نباشد، یک لشکر دلاور قهرمانی مثل آن لشکر به وجود نمی‌آید. جنازه‌ی شهدا را هی بیاورند، تشییع کنند، هی مردم مشتاقتر بشوند؛ پدر مادرها جوانهاشان را بیشتر بفرستند جبهه؛ اینها همه معنا دارد. اینها همان راز موفقیت ملت ایران است.

عزیزان من! ما ملت ایران در دوران رژیم پادشاهی تحقیر شده بودیم، ذلیل شده بودیم. ما را تحقیر میکردند، حق ما را میخوردند، نفت ما را میبردند، استعداد ما را در جوانهای ما خفه میکردند، در علم عقب ماندیم، در فناوری عقب ماندیم، در سیاست ورزی بین‌المللی عقب ماندیم، در تأثیرگذاری بر روی ملتهای جهان عقب ماندیم؛ ملت ایران را در بند و زنجیر کردند. ملت حرکت کرد، راه را عوض کرد. آنچه را که امروز ملت ایران داعیه دارد، عبارت است از مبارزه‌ی با ظلم جهانی، مبارزه‌ی با استکبار جهانی؛ البته این برای خود ملت برکات دارد. وقتی که یک ملت می‌ایستد، از شبکه‌ی پرهیمنه‌ی پرهیاهوی دشمن واهمه نمیکند، علمش هم پیش میرود، اقتصادش هم پیش میرود، مسائل اجتماعی‌اش هم پیش میرود، جوانش هم آگاه میشود؛ بر روی ملتهای دیگر هم اثر میگذارد؛ فکرش، دینش، شعارش، دنیا را فرا میگیرد. شعارهایی که ما یک روز مظلومانه در اینجا سر میدادیم، ملت ایران تنها بود، امروز شعارهای تقریباً همه‌جائی در دنیای اسلام شده. یک ملت میتواند اثرگذار باشد و میتواند خودش را مستحکم کند. این استحکام ادامه پیدا خواهد کرد. ما ان شاء الله در علم پیشرفت میکنیم، در اقتصاد پیشرفت میکنیم، در سازندگی پیشرفت میکنیم. این ملت، این جوانان، این همتهای، این استقامتها، کشور را مثل دسته‌ی گل خواهد ساخت و ان شاء الله الگوئی خواهد شد برای دنیای اسلام. آنچه که ما لازم است دنبال بکنیم همین است که خط صحیح، صراط مستقیم، صراط الله، راه خدا، راه اسلام، راه دیانت، راه شریعت را دنبال کنیم؛ هوشیار باشیم، بیدار باشیم، به

وظائفمان عمل کنیم.

پس فردا، یعنی دو هفته‌ی دیگر تقریباً، انتخابات است. همان عروسکهای خیمه‌شب‌بازی همیشگی در رسانه‌های دنیا به کار افتادند که این انتخابات را بی‌رونق کنند. من عرض میکنم؛ عرض کردم، باز هم تکرار میکنم: حضور مردم در انتخابات میتواند کشور را پیش ببرد، از شر دشمن محفوظ و مصون نگه دارد؛ دشمن را در توطئه‌های خودش دچار تزلزل و تردید بکند؛ دشمن را وادار به عقب‌نشینی کند. انتخابات پرشور، مشت محکمی به دهان دشمن است.

خدا با شماست، خدا با شماست. «من كان لله كان الله له»؛ وقتی ملت در راه خدا حرکت میکند، خدا به او کمک میکند، سنتهای الهی به او کمک میکنند. دل‌های مردم دست خداست. این عزم و اراده‌های راسخ، مصنوع ید قدرت الهی است و ان شاء الله خدای متعال در این انتخابات هم به این مردم کمک خواهد کرد. ان شاء الله انتخابات مجلس نهم پر شور، با احساس، با بصیرت، با حضور فراوان مردم انجام خواهد گرفت تا به توفیق الهی مجلس خوبی نصیب مردم بشود. نمایندگان خوبی ان شاء الله به انتخاب شما مردم بیایند و وارد این میدان کار بشوند، وارد این میدان خدمت بشوند. ... چخ ممنون ... (2)

از خداوند متعال توفیقات شما را مسئلت میکنیم، ان شاء الله خدای متعال همیشه شما را مستدام و با نشاط بدارد و مورد تأیید خود قرار بدهد.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

- (1) آذربایجان اوپاخدی، انقلابا دایاخدی (آذربایجان بیدار است، حامی انقلاب است)
- (2) آذربایجان جانباز، خامنه‌ای دن آیریلماز (آذربایجان جانباز از خامنه‌ای جدا نمیشود)